

Tweede jeugd voor v

Hillie van Rees-Ultzen: 'Een suikerzakje was

De huidige jeugd spaart voetbalplaatjes, maar veel van hun ouders hebben wellicht nog albums met sigarenbandjes en suikerzakjes op zolder liggen. Hillie van Rees-Ultzen had dat ook, maar zij heeft haar verzameling herontdekt. Ze is actief lid van de Club van Suikerzakjesverzamelaars in Nederland.

DRACHTEN – Hillie van Rees-Ultzen (64) was jarenlang actief in de politiek en voor Smelne's Erfskip. Na het afsluiten van die periodes had de Drachtster opeens zeeën van tijd. Tijdens de verhuizing naar wijk Himsterhout kreeg ze de albums weer in handen. „Wat moet ik er mee, dacht ik. Ik heb ze toch maar gehouden. Jan van der Wal van Smelne's Erfskip wilde een verhaal maken over Smalingerland aan de hand van kengetallen en suikerzakjes. Hij vertelde mij dat er een vereniging is met een website.”

Hillie van Rees zit inmiddels met 'kop en oren' in de suikerzakjes. Dagelijks besteedt zij enkele uren aan de hobby en de vereniging. Inmiddels heeft ze ongeveer 25.000 suikerzakjes op plaatsnaam in albums geplaatst, maar er wachten nog wel 40.000 exemplaren op een plekje. Ze weet nog goed hoe de hobby is begonnen. Dat was een tijdens gezinsreisje naar familie in het Westen met de bus en trein.

„Ik zal toen tien of elf jaar geweest zijn, denk ik. In Heerenveen moesten we een half uur op de trein wachten en omdat het vakantie was gingen we koffie drinken in de restauratie. Ik kan me nog herinneren dat op het raam stond dat suikerzakjes alleen werden vertrekt bij de koffie. Mijn vader legde uit dat er niet als thuis een suikerpot stond, maar dat je suiker in een zakje kreeg.” Het eerste Nederlandse suikerzakje dateert uit 1878.

„Mijn oudste exemplaar is uit de Tweede Wereldoorlog van Hotel de Kroon uit Den Haag. Er staat nog een druknummer op van Van Oordt uit Rotterdam. Dat nummer was verplicht in de oorlog.” Smalingerland heeft een bijzondere plaats in haar verzameling. Bij het blade- ren in het album trekt een stuk geschiedenis voorbij.

„Van Hotel De Phoenix heb ik verschillende en ook van 't Zaalte. Dat was boven vishandel Bekkema op de Noordkade. Ik heb nooit geweten dat daar een zaal is geweest. Deze is van het Wapen van Smalingerland op de Zuidkade. Daar hebben wij onze trouwreceptie gehad.”

Veel horecagelegenheden zijn allang verleden tijd zoals gebouw Irene. Hillie van Rees wijst op het exemplaar van de Henk Oosterhuiszaal. „Deze is speciaal voor mij met mijn rode hart. Dan komen allerlei jeugdherinneringen weer boven. Daar werden vroeger de vergaderingen gehouden van de PvdA, maar er waren ook feesten. Maar niet alleen horecagelegenheden hadden eigen zakjes, ook kappers, bedrijven, kerken en rondvaartboot de Harmonie. Ik heb ook een hele serie van De Lawei nog met de tekening van CORK. Ik mis ongetwijfeld nog zakjes. Op ruilbeurzen zoek ik als eerste naar Drachten. Ik ben nog op zoek naar een suikerzakje van het VVV-gebouw, dat vroeger stond op wat nu het Kiryat Onoplein is. Ik weet niet eens of er een suikerzakje is geweest, maar zo ja dan zou iemand mij heel gelukkig mee maken.”

Suikerzakjes werden ook dikwijls gebruikt als 'memobriefje' of om rekensommen op te maken. „Het maakt me erg nieuwsgierig. Zo heb ik een suikerzakje van Hotel Oostergo uit toen nog Grouw. Op het lipje staat 'Trouwen Kees en Rinske 27-5-1958. Ik zou graag willen weten om wie het gaat.’” Suikerzakjes zijn tegenwoordig langwerpiger en standaard. Jammer vindt Hillie van Rees. „Dit is toch veel mooier en een visitekaartje van een bedrijf”, zegt ze wijzend op een aantal exemplaren, „Maar het is gewoon de veranderde tijd.”

Suikerzakjes spaar je niet om rijk te worden, het is gewoon voor de leuk. „De waarde? Wat een gek er voor geeft. Het is vooral de emotionele waarde en bovendien krijg ik door mijn hobby veel contacten met andere verzamelaars. Onze vereniging houdt elk jaar een beurs, maar alles gaat met gesloten beurzen. Ik kom elke keer met zakjes terug die ik nog niet had en ik maak weer anderen blij.” En dan tot slot: „Als mensen op zolder nog een verzameling hebben liggen, mogen ze die gerust hier brengen als ze er niks meer mee doen.”

Voor meer informatie: www.suikerzak.nl

Interview

© Jan Benus